

**Psalm 47:1.3; Ps.121; NLB.665; Joh.13:33-14:6; Psalm 84:1.2.4; NLB.766:1.3;
In my Fathers house; NLB.369b; GK.68**

Over een – alhoewel tijdelijk – ingrijpend afscheid!

1. Wat kan eigen woonruimte belangrijk zijn! Sta er weer eens bij stil. Vraag het maar eens aan een vluchteling, een dakloze, een onvrijwillig uithuisgeplaatste... En hier vertelt Jezus iets moois over ergens-thuis-zijn, plek hebben, aan zijn leerlingen.
2. Maar..., waar wij graag benadrukken dat de Here Jezus altijd bij ons is moeten de discipelen hier wel slikken. Jezus gaat echt weg! Daar kan Hij hen niet bij gebruiken, zelfs Petrus niet (Joh.13:36). De discipelen zijn er onrustig van. Eerst maakten ze die bijzondere voetwassing mee en die woorden bij het Avondmaal. Dan horen ze dat er eentje van hen de Heer zal verraden. Tenslotte zegt Hij dat Hij echt weg zal gaan. Als er eentje was die hun dromen voor het goede leven in Israël weer wakker had geschud, was Hij het wel! En nu? Hebben ze daar nu regelmatig 'huis en haard' voor verlaten?
3. Daarom bemoedigt de Here Jezus hen (Joh.14:1) en vandaag ons en legt Hij uit wat Hij gaat doen en dat dit beter is dan bij hen blijven. Wij denken bij de winst van Hemelvaart meestal aan het feit dat Jezus het voor ons opneemt (pleiten). Vervolgens ook dat Hij vanuit de hemel zijn Geest gaat sturen. Maar hier noemt Hij heel wat anders! 'Ik ga plaats maken in het huis van mijn Vader voor jullie'. Wat is dat eigenlijk?
4. Ik denk dat Jezus een beeld gebruikte om het voor de discipelen begrijpelijk te maken. Het huis van zijn Vader was op aarde de tempel (Joh.2:16). Daar waar zijn volk bij Hem kon zijn. Nu gaat het voor hen erom dat zij een keer 'zullen zijn waar wij (Vader en Zoon) ook zijn' (Joh.17:24). Jezus is na zijn Hemelvaart vooral bezig met óns omdat die ruimte bij de Here God er altijd al is! Hij is nu door zijn Geest bezig om 'in mensenharten te gaan wonen'. In heel het Openbaringenboek zien we de geestelijke strijd getekend. Het gevecht om de zielen van mensen. Daarom ervaar je nu nog geregeld de afwezigheid van God en het niet-thuis-zijn-op-aarde. En daarom past het 'woning maken' heel goed bij onze standaardvoorstelling bij Hemelvaart. God Zelf zorgt ervoor dat als het nieuwe Jeruzalem neerdaalt uit de hemel er toch echt ontelbaar veel bewoners zullen zijn. Want natuurlijk is er bij zo'n liefdevolle God ruimte genoeg. Maar wij moeten nog bij Hem gaan passen. Daarvoor gaat de Here Jezus eerst ALLEEN (!) die vreselijke weg. Om zo de weg, de waarheid en het leven te kunnen zijn voor al Gods kinderen. En vandaag is de Here Jezus in de hemel hard aan het werk. Boodschap voor vandaag: er kan nog meer bij... Zijn waar Hij is, dat is pas echt Thuis komen!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, Bijbelrooster

1. Vraag je de heilige Geest wel eens of Hij in je hart wil komen wonen? Of je juist daardoor ook thuis mag zijn bij God? Zijn waar Hij is en andersom, daar gaat het om!
2. 😊😊😊😊 v . . . r . e . i n: h . b jij w . l . . ns h . t gevoel dat je iets helemaal alleen m . . t doen? Verv . l . nd, hè? De H . re J . z . s moet h . . r iets h . l . maal alleen doen, anders k . mt het met ons niet goed. Hij doet dat voor ons! Fijn, hè? G s!
3. 'De leerlingen hebben ervaren wat dat betekent: daar zijn waar Jezus is. Ze hoorden zijn woorden, dronken zijn boodschap in, zagen zijn daden, warmden zich aan zijn liefde en trouw. Ze leefden met Hem in een innige gemeenschap. Daarom was het voor hen ook zo'n schrikbeeld dat Jezus weg zou gaan. Maar Jezus verzekert hun: bij mijn vertrek gaat het daar juist om. Dat onze band bewaard blijft. Daarom ga Ik juist weg, om onze gemeenschap veilig te stellen'
5. **Bijbelrooster:** Joh.7:1-36 (33-34 bij ongeloof!); Joh.8:21-36; Joh.12:20-36 (26); Joh.14:7-31 (23); Joh.17 (24); Op.5 (vgl.Joh.13:36); Hebr.7:22-28 (25)+ 9:6-14 (12).

**Psalm 47:1.3; Ps.121; NLB.665; Joh.13:33-14:6; Psalm 84:1.2.4; NLB.766:1.3;
In my Fathers house; NLB.369b; GK.68**

Over een – alhoewel tijdelijk – ingrijpend afscheid!

Blok 1. Een eigen huis, een plek onder de zon..., Rene Froger zingt er een mooi liedje over. Misschien heb je zo'n plekje. Waar je helemaal thuis bent. Waar je helemaal blij, gelukkig, rustig wordt. Het is natuurlijk het mooiste als dat in het huis is waar je woont! Soms is het een logeeraadres, een vast vakantieadres, waar je al jaren komt. Een kroegje, een verblijf in een klooster.

Wonen, je op je plek voelen. Wat investeren we er veel in. Om het plekje zo te krijgen als we graag willen. Het mag wat kosten... En vaak ontdek je dan ook dat het niet per se de spullen, de attributen zijn die de sfeer maken. Het is soms ook een gevoel, of vanwege ervaringen die je er gehad hebt. En nog iets... Meestal wordt een plek pas echt fijn en veilig omdat er mensen zijn die van je houden en andersom. Samen genieten en het goed hebben in een veilige setting. Geweldig toch?

Wonen, een woning, een plek waar je veilig bent: hoe ontzettend belangrijk! Vraag het maar eens aan hen die dat niet hebben.

Waar thuis niet veilig is. Vanwege geweld. Vanwege oorlog. Of wat als je door omstandigheden dakloos wordt. Je kunt er kapot aan gaan.

En nu vertelt de Here Jezus in ons Bijbelverhaal ook iets over plek hebben. Over een plaats die Hij voor je gaat regelen waar je mag zijn. Dat is boeiend en het maakt ook wel nieuwsgierig... Het klinkt mooi en bemoedigend. Het geeft hoop en het wordt vast een mooi verhaal. Jazeker, maar daar zijn we nu nog niet. We hebben nog even wat anders te doen.

Blok 2. Ik wil vanmorgen op deze Hemelvaartsdag graag iets benadrukken. Wij zijn heel erg gewend om te zeggen en te geloven dat God altijd bij ons is. Met de Belijdenisdienst van Kirsten en Marije was het zelfs het thema. 'Ook na vandaag is de Here Jezus altijd bij je!' En het is waar, en hoe mooi is het. Een Hemelvaartslied zingt erover: al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen... Maar vanmorgen wil ik ook graag, mede vanuit de tekst, het ongemakkelijke van de Hemelvaart benoemen. Dat er toen en daar wel degelijk iets veranderde voor de discipelen. En dat ze niet direct stonden te juichen..., integendeel! Het was shocking. Zeker in de tijd die er vlak aan vooraf ging! Enerzijds omdat ze het niet zo goed begrepen en anderzijds omdat het voor hen ook heel ingrijpend was dat Hij weg zou gaan. Probeer je het eens een beetje voor te stellen, door wat voor 'rollercoaster' de discipelen die laatste paar maand waren gegaan. In Johannes 14 zitten we midden in de afscheidsgesprekken van de Here Jezus. Vlak voor zijn dood.

Ze hebben net dat wonderlijke moment van de voetwassing meegemaakt.
Ze hebben meegemaakt dat Hij het Pascha omzet in het Avondmaal.
En dat Hij dan spreekt over zijn bloed en zijn lichaam. Wat gaat er allemaal nog komen?
En dan vertelt Hij ook nog dat Hij weg zal gaan....

Dat is heel ingrijpend.
Stel je voor: 3 jaar lang met Hem, met HEM!, opgetrokken.
Onvoorstelbaar indrukwekkend. Alle oude dromen werden wakker.
Van een mooie toekomst. Hij koning van Israël en zij links en rechts van Hem!
Maar nee, Hij gaat weg.
Waarheen Heer?, vraagt Petrus.
Je hoort hem denken: wat de anderen ook doen: ik ga mee.
Maar dat viel tegen. Je kunt niet mee.
Dit is iets wat de Heer alleen moet gaan doen.
Eerst het lijden maar in het verlengde daarvan de Hemelvaart.
Heftig voor de discipelen.
Die hun eigen huis en haard weliswaar niet permanent hadden opgegeven maar er was met het volgen van de Heer heel wat onrust ontstaan.
En waren ze geregeld van huis.
En nu dit..
Dus laten we het maar even, voor dit moment, een ingrijpend afscheid noemen wat eraan komt.

Blok 3. Daarom begint de Here Jezus ook met gerust te stellen.
Wees niet ongerust, hs.14:1!
Want Ik ga iets belangrijks doen voor jullie.
Plaats maken voor jullie. En als dat voor elkaar is kom Ik jullie halen.

En wat dat nu precies is: daarover loop ik de hele week al na te denken.
Als je aan een doorgewinterde gelovige vraagt wat de Here Jezus nu doet in de hemel dan is het antwoord, zeker als mensen gepokt en gemazeld zijn met de Catechismus, dat Hij in de hemel voor ons pleit.
En ook aangevuld met 'en Hij stuurt vandaar zijn Geest naar ons toe'.
Maar vandaag staan we stil bij hele bekende woorden waarvan ik nog steeds niet exact begrijp wat ze betekenen.

Die bekende woorden: 'in het huis van mijn Vader zijn veel kamers. Als Ik plaats heb gemaakt voor jullie kom Ik jullie halen en zullen jullie zijn waar Ik ben'.

Wat betekent dat?

Je kunt je toch niet voorstellen dat Jezus daar in de hemel in een grote, lange gang kamertjes aan het timmeren is. Timmerman Jezus weer aan de slag, net als vroeger...

Wil je even meedenken?

Ik denk dat Jezus dit beeld gebruikt om het voor de discipelen enigszins begrijpelijk te maken.

In Johannes 2 heeft Jezus het de enige, andere keer ook over het 'huis van zijn Vader' en dan gaat het over de tempel. Voor de Jood een prachtige plek.

Waar je graag naar toe gaat, want daar woont God!

Daar waar zijn volk bij Hem kon zijn.

En nu gaat Jezus iets doen om dat in de toekomst ook weer mogelijk te maken.
Dat we bij God mogen zijn. Dat er plaats is voor ons bij Hem.

En ik geloof dat Jezus daar geen verbouwing voor hoeft te gaan organiseren.
Ik geloof dat er in Gods ruime vaderhart plaats is voor miljarden mensen.
Nooit zal de deur daar dicht gaan omdat er geen plaats meer zou zijn.
Geen bordje op de deur met 'vol'.
Maar wat dan wel?

Ik denk dat het er vooral om gaat dat wij moeten gaan passen bij Hem.
Dat wij moeten gaan vertrouwen op Hem, die we niet kunnen zien.
In Hem gaan geloven en in Hem blijven geloven.
Ik denk dat Jezus vanuit de hemel bezig is om via de heilige Geest na Pinksteren woning te maken in onze harten.
Dus eerst maar eens of wij hier op aarde wel ruimte maken voor God in ons leven.
Of God wel bij en in ons kan wonen.
Het zou wel eens kunnen zijn dat de Here Jezus daar veel mee bezig is.

Als we het Bijbelboek Openbaringen lezen dan gaat het daar steeds over strijd.
Tussen God en de tegenstander, tussen geloof en ongeloof.
Tussen volhouden en opgeven.

Wat zijn er veel krachten om ons heen met en in ons aan het werk.
Wat zou er van terecht komen als de Heer Zich daar niet voor inspande?
Net als bij Petrus. Toen zei Jezus (Luc.22): 'Simon, Simon, weet dat satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen zeven.
Maar Ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken'.

Dus dat plaats maken van Jezus vandaag betekent misschien wel vooral dat Hij het voor ons opneemt en de Geest stuurt.
Dus toch die 2 'werkzaamheden' waar wij meestal aan denken als het gaat om de vraag wat Jezus nu doet in de hemel.

Ik denk dat we leven in een tijd waarin de onrust van de discipelen herkenbaar is.
In een tijd waarin het lastig is om vol te zijn en te blijven van God.
Omdat er zoveel gebeurt in deze wereld.
Het leidt af. Maar het leidt ook vaak af van de gedachte dat er een goede God is.
Er is zoveel chaos, zoveel angst, zoveel verdriet en er lijkt zo weinig aan gedaan te worden. Zo weinig aan gedaan te KUNNEN worden.
En dan hoor je toch jezelf soms zeggen/vragen: waar is God?
Ik zie het niet meer. Ik voel het niet meer. Ik geloof het niet meer.
De aanvechting. Ken je dat?
Dan voelen we ons ontheemd. En niet altijd thuis en veilig op aarde.
Maar er wordt aan gewerkt.
Daarom was het nodig dat de Here Jezus die weg eerst alleen is gegaan.
Eerst door het lijden en de dood heen.
Toen weer terug naar de heerlijkheid.
Hard aan het werk. Voor de eer van zijn Vader. Voor het geluk van mensen die tot geloof gebracht worden.

Stap voor stap. Dag na dag. Eeuw in, eeuw uit.
De kerk van alle tijden wordt gevormd.

En dan komt het: de dag dat het nieuwe Jeruzalem neerdaalt in de hemel.
Mooi om dat nog weer even hardop te zeggen vandaag.

Dat we niet moeten gaan denken dat het grote feest zich later boven in de hemel zal afspelen. Nee, dat gaat zich hier afspelen.
Op deze aarde. Op deze vernieuwde aarde.
Het Nieuw-Jeruzalem is er voor iedereen. Geen bordje met 'vol'.
Maar de weg er naartoe is wel heel bijzonder.
De weg ernaar toe loopt via geloof in Jezus.
In Hem die tegen de discipelen zei: Ik ben de weg, de waarheid en het leven.
Toen Tomas vroeg naar de onbekende weg....
Leef in verbondenheid met Mij, dan zul je leven.
De strekking van alle Ik-ben uitspraken van onze Heer.

Een eigen huis, een plek onder de zon..
Wat kun je ernaar verlangen. Wat kun je ervan dromen.
Ten diepste wordt dat wonen en ergens thuis zijn pas echt fijn als er fijne mensen bij zijn.
En nog veel mooier als God erbij is.

Eindelijk, de lang verwachte hereniging!

Dat is in elk geval zijn verlangen: 'dan zullen jullie zijn waar Ik ben'.
Uitgesproken in hs.14 en nog maar eens herhaald in hs.17! Zo belangrijk.
Er kan nog meer bij..... Maar dan moet je wel Thuis willen komen... Amen.